

[Glistrup]

blevet ødelagt af socialdemokratiske undervisningsministre.

Men så fremturer statsministeren ved senere i sit indlæg at sige: ja men situationen er jo den, at socialdemokratiets plan er den absolut eneste, der foreligger. Selv om så havde været, havde folketetinget gjort klogere i at nedstemme den socialdemokratiske plan, for den socialdemokratiske plan er værre end intet. Den socialdemokratiske plan er jo nemlig en plan, som går på straffeekspeditioner mod dem, der er de eneste, som overhovedet kan hjælpe os her i landet, nemlig de danske virksomheder, som skal producere de varer, der skal betale for statsminister Anker Jørgensens mange tabte slag. Det er til dem, den siger: nu skal I have væltet nogle ekstra skatter i hovedet, I mister jeres investeringsfradrag, I skal betale noget mere i selskabsskat, formueskat, grundskyld og alverdens andre forskellige skatter. Dette er noget, som man kun gør, fordi man ganske og aldeles har mistet styret og overblikket over situationen, ellers kan man ikke udarbejde en plan som den, statsminister Anker Jørgensen har udarbejdet og fremlagt for dette folketing, men med det formål at takkes de popinteresser, som han mener at skulle repræsentere.

Men det er jo simpelt hen ikke sandt, når statsministeren siger, at dette er den eneste plan, der foreligger. Der foreligger i dette folketing fra fremskridtspartiets side en fuldstændig, ud i alle detaljer udarbejdet plan, som viser, hvordan vi kunne få formindsket og afskaffet såvel arbejdsløshed som underskud på betalingsbalancen. Det kan i hvert fald ikke benægtes, at en sådan plan foreligger. Det kan heller ikke benægtes, at medens statsministerens plan er en straffeekspeditionsplan over for det danske samfund, er fremskridtspartiets plan en plan, som ganske logisk tager sit udgangspunkt i, at når vi skal have produceret nogle flere varer for at beskæftige vor arbejdskraft og for at tilbagebetale gælden, er det nødvendigt, at vi flytter samfundets penge, samfundets arbejdskraft over til de private produktionsvirksomheder, altså med andre ord formindsker skatten på dem, der pukler, dem, der bestiller noget, og lader være med at piske dem ved at stjæle deres dyrtidsportioner eller pålægge dem at skulle betale særskatter af den ene, den anden eller den femte art, men simpelt hen begunstiger dem, der skal producere noget, og i

stedet for sætter på slankekur den offentlige sektor og det kontorapparat, som har fået lov til at svulme alt, alt for kraftigt op igennem de forløbne år. Det er jo nemlig dér, roden til Danmarks ulykke ligger, dette, at stat, amter, kommuner og andre bureaukrater har fået lov til at køre en virksomhed langt ud over, hvad der svarer til landets økonomiske bærekraft. Derfor er der logik og sammenhæng i den fuldstændig i alle detaljer udarbejdede plan fra fremskridtspartiet uden nogen budgetreguleringskonto eller andre kunstgreb.

Så skal jeg endelig, før min taletid udløber, på fru Kirsten Jacobsens vegne sige tak til hr. Ellemann-Jensen for de gode ønsker, han frembragte. Jeg ville selvfølgelig gerne kunne gøre gengæld, men jeg må erkende, at det ville være rarere, hvis hr. Ellemann-Jensens stedfortræder kom ind og repræsenterede venstre i denne vanskelige situation. Vi har mere brug for at få partiet venstre ledet af en stor og stout landmand end af cand. polit.er, som tilfældet er i den grad. Derfor kan jeg ikke helt gøre gengæld over for hr. Ellemann-Jensen i hans venlige hilsener til fru Kirsten Jacobsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om stop for priser m.v. (Lovforslag nr. L 56).

Lovforslaget

vedtoges med 100 stemmer mod 69; 6 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om priser og avancer. (Lovforslag nr. L 57).

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 101 stemmer mod 69; 6 stemte hverken for eller imod.